

staaende Regel, hvorefter Byrden udelukkende hvilede paa Hartkornet, idet en Deel af den nu kan lignedes paa Formue og Leilighed, men da jeg anseer det for lidet ønskeligt, at der vedtages en Bestemmelse som den af Mindretallet under Nr. 5 foreslaaede, hvorved der for denne i og for sig ubetydelige Sags Skyld vil fremkomme en aarlig Afregning mellem Statskassen og enhver af Communerne, eller i alt Fald mellem Statskassen og Amtsgommunerne, vil jeg hellere give slip paa et Beløb, der omtrent kan ækvivalere den Andeel, der af Communerne vilde være at udrede efter Formue og Leilighed. Hertil kommer, at jeg efter de foreliggende statistiske Oplysninger — og det er vel at mærke dem, hvortil Regjeringen er nødt til at holde sig, ligesom det ærede Mindretal heller ikke vil kunne afvise Rigtigheden af, at Omkostningen i de senere Aar gennemsnitsviis har været 16 § — ikke seer rettere, end at Fleertallets Forslag anbefaler sig for de ærede Medlemmer til Vedtagelse, deels ved at det dog paa en Maade fyldestgjør Communallovens Forordninger, idet man ikke forlanger det, hvad der kunde være Spørgsmaal om at udrede efter Formue og Leilighed, og deels ved, at det tilfredsstillter Krigsministeren, som derved faaer et passende Vederlag for den Byrde, han overtager. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale det høie Thing, at blive staaende ved dette Beløb, hvilket fra min Side maa ansees som en Betingelse for overhovedet at give mit Samtykke til Loven.

Beslættelse: Den høitæredede Finantsminister gjorde to Indvendinger imod det subsidiaire Forslag, hvoraf den ene var, at der derved fremkom en Afregning imellem Communerne og Statskassen, medens den anden var, at Statskassen derved fik for Lidt for at overtage denne Byrde. For de Ulemper, der for de communale Autoriteter og for Statskassen ere forbundne med at tage Indtægterne paa den af os foreslaaede Maade, er jeg ingenlunde blind, men jeg troer, at vi i det Hele taget bør holde os paa dette Standpunkt, thi det er efter min Mening en stor Uret overfor Statens Beboere at lægge faste Skatter paa en vis Deel af dem. Det er mig unnu-

ligt at gaae ind paa et Forslag, som siger, at en vis Deel af Statens Borgere for Fremtiden skal svare en bestemt Afgift. Den høitæredede Minister kan herimod sige: Ja, værder da saa gode at beholde, hvad I have; men jeg troer ikke, at han i lang Tid vil kunne modstaae det Tryk, der vil komme fra Befolkningen, som vil sige: Vær saa god, Minister, at giv os noget Mere i Erstatning for Hestene; giv os fuld Erstatning, thi det er den oprindelige Mening med Loven af 16de Marts 1851. Jeg tør i saa Henseende henvise til den ærede Ordførers Udtalelse under Sagens 2den Behandling, idet han fremhævede, at hvis det, der blev tilstaaet, ikke var fuld Erstatning, var der Intet til Hinder for, at man kunde forhøje Erstatningen.

R. Vederfær: Naar jeg uagtet mine Udtalelser ved Sagens 1ste Behandling dog ikke har stillet noget Underændringsforslag til Udvalgets Mindretals Forslag under Nr. 5, som jo nærmest falder sammen med den Ordning, jeg helst havde ønsket med Hensyn til Vidragenens Udredelse, har dette sin Grund i, at jeg, da jeg saa Udvalgets Fleertals Forslag under Nr. 2, maatte formode, at dette var et Forslag, til hvilket Finantsministeren havde stuttet sig. Jeg vilde da ikke bidrage til at formindste Udsigten til, at denne Lov kunde komme ud i denne Session, men en Forhørelse fra 12 til 16 § i Mindretallets Forslag under Nr. 5 vilde dog vistnok være en nødvendig Betingelse for, at man kunde vente, at det kunde blive tiltraadt af Finantsministeren. Udvalgets Mindretals principale Forslag under Nr. 4 kan jeg ikke bekvemme mig til at stemme for, skjøndt det unægtelig ikke har saa lidt Tiltalende ved sig at overføre hele denne Hesteudredningsbyrde paa Statskassen. Jeg er imod det, ikke alene af den Grund, som den høitæredede Finantsminister fremsførte, nemlig at det er uanskeligt at gjøre Afkald paa en Indtægt, som man har, og at det altid er besværligt at faae nye Skatter paalagte, men ogsaa af en anden Grund, nemlig den, at det ikke kan nægtes, at det for Dieblirket væsentligt er en Hartkornbyrde, der paahviler os med Hensyn til Udredningen af Districtsheste. Jeg troer imid-